Misjonarze Świętej Rodziny

Prowincja Ameryki Łacińskiej

SAV – Duszpasterstwo Powołaniowe

„Wszyscy członkowie Kościoła, bez wyjątku, mają łaskę i obowiązek troski o powołania” (*Pastores Dabo Vobis*, nr 41).

Struktura/Organizacja:

Koordynator: ks. Marcelo Junior Klein – MG

ks. Lidiomar – RJ

ks. Genivaldo M / ks. Jandir – GO

ks. Adilson – SC

fr. Benício – AM

ks. Genivaldo Lopes (zakonnicy/seminarzyści) – BH

fr. Antônio i ks. Carvalho – Region Północno-Wschodni

fr. Claver – Afryka

Zarys działalności Duszpasterstwa Powołaniowego Prowincji Ameryki Łacińskiej

Organizacja Duszpasterstwa Powołaniowego Prowincji na rok 2026 przedstawia się następująco. Jak wiemy, „my, członkowie MSF, wszyscy odpowiadamy za tę posługę w miejscach, w których pracujemy”. Niestety, ze względu na liczne działania duszpasterskie w naszych parafiach i na placówkach misyjnych, posługa ta nie zawsze jest traktowana priorytetowo czy z należytą powagą.

W związku z tym istnieje pilna potrzeba budowania motywacji i poczucia przynależności wśród naszych współbraci. Musimy wyznaczyć jeden weekend w miesiącu na modlitwę o powołania, zachęcanie do nich i ich budzenie podczas celebracji liturgicznych, a także na częstsze mówienie o naszym charyzmacie i misji. Nasze wspólnoty, zespoły odpowiedzialne oraz wierni nie zawsze znają naszą tożsamość, historię i misję – w tym także działania związane z duszpasterstwem powołaniowym:

„Świadectwo życia kapłanów zawsze było jednym z najbardziej owocnych źródeł nowych powołań dla Kościoła. Samo życie kapłanów – ich oddanie Bożej owczarni, pełne miłości świadectwo o Chrystusie i Jego Kościele, życie braterskie oraz gorliwość w ewangelizowaniu świata – stanowi główny i najbardziej przekonujący czynnik owocności powołaniowej”. (*Pastores Dabo Vobis*, Adhortacja apostolska posynodalna o formacji kapłanów w czasach współczesnych, Jan Paweł II). W tym celu konieczne jest powołanie parafialnych zespołów ds.

powołań (EVP) oraz modlitwa o powołania, co ma już miejsce w niektórych naszych parafiach (choć sama modlitwa nie wystarczy; trzeba również – zgodnie z Regułą św. Benedykta – podejmować *labor*, czyli pracę). Zespoły te (EVP) spotykają się co miesiąc, podobnie jak inne grupy duszpasterskie, aby się modlić i planować swoje działania – zawsze przy wsparciu i, w miarę możliwości, obecności współbrata ze zgromadzenia MSF. Czerpiąc z własnej drogi formacyjnej, może on współtworzyć tę misję i ukazywać ją w kontekście naszej tożsamości oraz charyzmatu:

„W każdej parafii i – o ile to możliwe – w każdej wspólnocie powinien istnieć zespół odpowiedzialny za promocję powołań, kierowany przez proboszcza. Do zadań zespołu należy promowanie modlitwy o powołania oraz koordynowanie i organizowanie działań powołaniowych – budzenia, rozeznawania, pielęgnowania i towarzyszenia powołaniom – a tym samym nawiązywanie relacji z potencjalnymi kandydatami, ze szczególnym uwzględnieniem osób poszukujących drogi do posługi kapłańskiej. Zachęca się zespół do organizowania regularnych, stałych i edukacyjnych spotkań powołaniowych dla dzieci, młodzieży i młodych dorosłych. Do obowiązków zespołu należy również wspieranie indywidualnego towarzyszenia powołaniowego poprzez słuchanie i dialog, pomagając kandydatom w odkrywaniu ich prawdziwych motywacji i otwieraniu się na poznanie siebie w świetle wezwania Chrystusa" (Dokument CNBB nr 87, s. 56–57).

Istotnym i pozytywnym zjawiskiem w naszej Prowincji w ostatnich latach jest nacisk położony na duszpasterstwo rodzin. Duszpasterstwo to było – i nadal jest – realizowane w wielu parafiach, obok pracy z młodzieżą i misyjnymi grupami młodzieżowymi. W tym kontekście pilną sprawą jest zintegrowanie i rozwój duszpasterstwa powołaniowego w tych środowiskach, gdyż – jak wiemy – w świetle naszego charyzmatu „duszpasterstwo rodzin jest również duszpasterstwem powołaniowym":

„Szczególna odpowiedzialność spoczywa na rodzinie chrześcijańskiej, która mocą sakramentu małżeństwa uczestniczy w misji wychowawczej Kościoła... Kościół dostrzega początek powołania w rodzinie. Jest ona pierwszą wspólnotą kościelną współpracującą w formacji powołanych. Pielęgnując życie chrześcijańskie, rodzina stwarza dzieciom przestrzeń do konfrontowania swoich ideałów z wezwaniem Jezusa. Niezbędne jest, aby duszpasterstwo rodzin oraz ruchy kościelne ukierunkowane na rodzinę współdziałały z duszpasterstwem powołaniowym". (Dokument CNBB nr 87, s. 57).

W tej posłudze (prowadzonej w okresie wakacyjnym w parafiach) liczymy na naszych seminarzystów – i stawiamy przed nimi wyzwania – jako na młodych ludzi, którzy przemawiają do swoich rówieśników i ich ewangelizują, posługując się tym samym językiem. Odwołujemy się tu do wskazówek zawartych w aktualnych dokumentach i refleksjach SAV (Służby Animacji Powołaniowej) przy Krajowej Konferencji Biskupów Brazylii (CNBB); wskazują one na ministrantów, kandydatów do bierzmowania oraz grupy młodzieżowe jako na główne pola działań w zakresie animacji powołaniowej:

„Seminarzyści (osoby w trakcie formacji), którzy odpowiedzieli na wezwanie Jezusa i uczestniczą w procesie formacji kapłańskiej, są naturalnymi krzewicielami nowych powołań dzięki swemu szczeremu i radosnemu świadectwu". (Dokument CNBB nr 87, s. 58).

Od pewnego czasu marzymy o tym, by „oddelegować współbrata" do takiej właśnie misji! Krajobraz powołaniowy staje się bowiem coraz bardziej rozległy i złożony, zwłaszcza w odniesieniu do „powołań osób dorosłych", które nie zawsze są tożsame z „powołaniami dojrzałymi". Nawet ...nawet przy największych staraniach nie zawsze jesteśmy w stanie naprawdę „poznać" kogoś za pośrednictwem ekranów czy rozmów wideo. Wiąże się z tym wiele wyzwań: odległości geograficzne, koszty wizyt oraz ograniczony czas, jakim dysponują zarówno osoby zajmujące się duszpasterstwem powołań, jak i sami kandydaci, którzy często pracują lub studiują. Nie wspominając już o osobach pochodzących z innych zgromadzeń czy diecezji. Współbrat MSF powinien specjalizować się w tej dziedzinie, uczestniczyć w dostępnych szkoleniach i dzielić się tą wiedzą z innymi współbraćmi oraz zespołami ds. duszpasterstwa powołań (EVP). Jego misją jest dbanie o to, by wszyscy byli na bieżąco i pozostawali zmotywowani, poprzez rozpowszechnianie tekstów i publikacji różnymi kanałami medialnymi:

„W wielu diecezjach rośnie liczba dorosłych kandydatów wymagających szczególnej uwagi. Zanim zostaną oni przyjęci do procesu formacyjnego... należy im zapewnić poważne wsparcie w refleksji nad prawdziwymi motywami ich powołania". „Konieczne jest podjęcie starannego procesu rozeznawania powołania, uwzględniającego dynamikę i osobowość każdego kandydata... wymagana jest również wcześniejsza droga duchowa i kościelna..." (Dokument CNBB nr 87, s. 61).

Korzystamy z usług firmy zapewniającej nam comiesięczne doradztwo i szkolenia. Jest to pomocne, ale niewystarczające, zważywszy na to, że wszystkie osoby zaangażowane w Zespół ds. Duszpasterstwa Powołań (SAV) mają również inne obowiązki (formacja, praca w parafiach, komisje, studia). Nie wszyscy członkowie zespołu angażują się, współpracują czy reagują terminowo, co utrudnia realizację misji.

Priorytety/marzenia/perspektywy dla Zespołu ds. Duszpasterstwa Powołań (SAV) Prowincji Ameryki Łacińskiej:

1. Pilne oddelegowanie współbrata do tej posługi (w przyszłym roku);
2. Wskazanie domu formacyjnego dla potencjalnych kandydatów (powołania dorosłych w nadchodzących latach). Wielu pyta, gdzie odbywałby się etap wstępny. Niezręcznie jest odpowiadać: „Jeszcze nie wiemy" lub „Nie mamy jeszcze lokalizacji ani formatora";
3. Praca (wznowienie działań) z ministrantami w wielu naszych parafiach, a także z młodzieżą i w ramach duszpasterstwa rodzin;
4. Nasze kanały w mediach społecznościowych (90% powołań dorosłych pochodzi z mediów społecznościowych i wywodzi się z parafii nieobsługiwanych przez MSF);
5. (Motywacja): Większe inwestowanie w materiały promocyjne (np. koszulki) oraz w ukazywanie naszej „tożsamości MSF" podczas uroczystości i różnych spotkań...
6. Rok Pojednania/Wcielenia: w każdej parafii zespół ds. promocji powołań (EVP) oraz hasło „w każdej wspólnocie nowe powołanie" (CNBB, 2018);
7. Rok 2028: Rok Powołań w Prowincji/Zgromadzeniu (?).

Półroczne spotkania powołaniowe odbywają się w: Montes Claros, Recife oraz w Mozambiku (Afryka).

Perspektywy wstąpienia w 2027 roku:

Afryka: 13 uczestników spotkania powołaniowego.

Klasztor św. Józefa (São José) – Recife: 2 (Brazylia), Afryka (?).

Powołania osób dorosłych: 5 (?).

Staramy się czynić to, co możliwe – co leży w naszym zasięgu – zawsze z nadzieją i ufnością w Tego, który nas powołuje i umacnia!

Kościół (Prowincja/Zgromadzenie) żyje i przynosi owoce, gdy rodzą się w nim nowe powołania. Nie ustawajmy w prośbach do Chrystusa o nowych robotników na Jego żniwo, pewni, że On nieustannie powołuje z miłością (papież Franciszek).

„***Zgromadzenie będzie takie, jakim je uczynicie***" (Ks. Berthier)

Ks. Marcelo Junior Klein, MSF